

Vragen door de leden der Kamer gesteld overeenkomstig artikel 140 van het Reglement van Orde, en de daarop door de regering schriftelijk gegeven antwoorden

4

Vragen van de leden **Vos** (GroenLinks) en **Vliegenthart** (SP) op 25 juni 2013 medegedeeld aan de minister van Infrastructuur en Milieu en de staatssecretaris van Economische Zaken inzake *de Commissie voor de m.e.r.*

Antwoorden van mevrouw **Dijkma** (staatssecretaris van Economische Zaken), mede namens de minister van Infrastructuur en Milieu (ontvangen 2 juli 2013).

Vraag 1

Bent u bereid (ruim) vóór 1 juli a.s. de brief van de Commissie voor de milieueffectrapportage (hierna: Commissie voor de m.e.r.) van 29 april 2013¹ aan de minister van Infrastructuur en Milieu en de staatssecretaris van Economische Zaken te beantwoorden en een afschrift van dit antwoord aan de Eerste Kamer te zenden?

Antwoord 1

Ja. Bijgevoegd is een afschrift van de brief aan de Commissie voor de m.e.r.

Vraag 2

Deelt u de opvatting dat de op 25 april 2013 in werking getreden wijziging van artikel 19kd van de Natuurbeschermingswet 1998² ruimte laat voor interpretaties en daardoor onduidelijkheid en onzekerheid creëert?

Antwoord 2

Met artikel 19kd van de Natuurbeschermingswet 1998 is beoogd vast te leggen onder welke voorwaarden de stikstofaspecten van een plan in het kader van de plantoets niet opnieuw beoordeeld hoeven te worden, overeenkomstig de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Artikel 19kd moet ten aanzien van plannen overeenkomstig deze vaste jurisprudentie worden toegepast.

¹ Brief (met bijlage) van 29 april 2013 (kenmerk: 2013–05 Ke / bt) inzake wijziging van artikel 19kd Natuurbeschermingswet 1998: zie http://www.commissiemer.nl/docs/cms/art_19_kd_nbw_brief.pdf (brief) en http://www.commissiemer.nl/docs/mer/diversen/art_19_kd_nbw_bijlage.pdf (bijlage)

² Stb. 2013, 144 en Stb. 2013, 145

Vraag 3

Erkent u de problemen die deze onduidelijkheid creëert voor de Commissie voor de m.e.r. bij de toetsing van bestemmingsplannen buitengebied en voor gemeenten die deze bestemmingsplannen buitengebied moeten vaststellen? Op welke wijze zal u voor een oplossing zorgen? Kunt u vóór 1 juli a.s. voor duidelijkheid zorgen, met het oog op de verplichte plantoetsing door de Commissie voor de m.e.r. van bestemmingsplannen buitengebied die de gemeenten vóór 1 juli a.s. willen vaststellen?

Antwoord 3

Met mijn brief aan de Commissie voor de m.e.r. heb ik de uitleg van artikel 19kd van de Natuurbeschermingswet 1998 verduidelijkt. Inmiddels heeft het kabinet besloten artikel 19kd geheel te laten vervallen. Dit is voorgesteld in het wetsvoorstel tot wijziging van de Natuurbeschermingswet 1998 (programmatische aanpak stikstof) dat op 19 juni 2013 bij de Tweede Kamer is ingediend (Kamerstukken II 2012/2013, 33669). Voor zover artikel 19kd ziet op vergunningverlening voor projecten, komt het geen functie meer toe zodra de Programmatische Aanpak Stikstof in werking treedt. Met het oog op de vereenvoudiging van de wet en ter voorkoming van misverstanden over de juiste interpretatie van artikel 19kd ten aanzien van plannen, wordt ook de bepaling over plannen in dat kader geschrapt.

Vraag 4 en 5

Deelt u de zorg van de Commissie voor de m.e.r. dat de genoemde wetwijziging op papier een situatie kan creëren dat er bij consoliderende bestemmingsplannen buitengebied geen sprake is van toename van stikstofdepositie, terwijl die feitelijk wel plaats kan vinden?

Deelt u de zorg van de Commissie voor de m.e.r. dat planologische, maar feitelijk nog niet benutte ruimte opnieuw wordt vastgelegd in bestemmingsplannen buitengebied, waardoor deze ruimte niet meer benut kan worden in het kader van de Programmatische Aanpak Stikstof?

Antwoord 4 en 5

Bestuursorganen moeten bij de vaststelling van een plan rekening houden met potentieel schadelijke effecten voor Natura 2000-gebieden (artikel 19j, eerste lid, van de Natuurbeschermingswet 1998). Voor plannen die significante gevolgen kunnen hebben voor een Natura 2000-gebied, maakt het bestuursorgaan een passende beoordeling van de gevolgen voor het gebied, alvorens het plan vast te stellen (de zogenoemde plantoets; artikel 19j, tweede lid, van de Natuurbeschermingswet 1998).

De vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak komt erop neer dat voor de plantoets moet worden uitgegaan van de huidige, feitelijke – legale – situatie als referentiekader. Niet-benutte bouw- en gebruiksmogelijkheden die in een nieuw bestemmingsplan opnieuw worden bestemd en die kunnen leiden tot ontwikkelingen met mogelijk significante gevolgen, moeten voorafgaand aan de vaststelling van dat plan passend beoordeeld worden, tenzij zij eerder passend zijn beoordeeld en die passende beoordeling nog actueel is.